

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. IX. Essenos instituto & disciplina vitæ, successores suisse Eliæ & Elisæi, indeq[ue] probabiliter, quasi Elisænos nuncupatos: atq[ue] ab his postea per Ægyptum monasticæ vitæ Regulam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

CAPVT IX.

Essenos instituto & disciplina vitæ, Successores fuisse
Elia & Elisæi, indeq; probabiliter, quasi Elisænos,
nuncupatos: atque ab his postea per Ægyptum
Monastica vitæ Regulam verisimilius
propagatam, ac traditam.

Plinius.
Solinus.

Baron.

Iosephus.

Nondum cum sacer Ordo Carmelitarum, cer-
tissimè credat ex maiorum suorum tradi-
tione, & grauiſſimorum Doctorem sen-
tentia, Essenos successores fuisse Elia, & Elisæi, atq;
adeò ex illis miram illius antiquitatem commen-
dari: oportet satisfacere alteri Illustrissimi Cardi-
nalis Baronij obiectioni. Etenim Essenorum fami-
liam si Plinio lib. 5. naturalis historię cap. 17. & So-
lino cap. 36. credendum est, planè compertum erit
antiquissimam esse: id enim Plinius præfato loco
de Essenis tractans, his verbis scriptum reliquit: *Per
seculorum millia, incredibile dictu, gens aeterna est, in
qua nemo nascitur.* Solinus quoque, fidelis Plinij
imitator, ferè eisdem verbis Essenorum antiquita-
tem commendans dicit: *Itaque per immensum spa-
tium seculorum, incredibile dictu, aeterna gens est ces-
santibus puerperis.* Hæc Solinus. Nihilò leuius ta-
men doctissimus Baronius Tom. 1. annal. anno Chri-
sti 64. cap. 6. 7. & 8. Plinio, & Solino dicentibus,
Essenorum sectam per multa seculorum millia ex-
stitisse, minimè credendum existimat, ea ratione
ductus, quia qui res Iudaicas sunt prosequuti, tam
antiquam originem Essenis non tribuunt: quare
ipse vel post Christum, vel paulò antea, tempore
Herodis maioris, viros hos claruisse autumat: nulla
enim, vt ipse ait, antiquior apud Iosephum, de eis
habetur memoria: ego tamen contrarium reperio,
ipseq; apud Iosephum, eadem ferè verba, quæ apud
Plinium, & Solinum potuit facilè inuenire. Is enim
lib. 18. antiquitatum Iudaicarum cap. 2. de sectis
Iudæo-

Indæorum agens: sic loquitur: *Iudæi patria sapientia studiosi, iam inde à multis retro sæculis in tres sectas erant diuisi, Essenorum, Saducæorum &c.* Idemq; *Idem.*
 author *lib. 13. cap. 9.* docet, tempore Ionathæ Pontificis, & Antiochi Regis, has etiam sectas floruisse: quod & tradit Genebrardus *libr. 2.* anno Mundi 3944. hoc est 143. anno ante Christi aduentum, imò neque ibi apud Iosephum eorum initia expressè recensentur, sed potius in confuso adnotantur, *multis retro sæculis incepisse, quæ verba tempora longissima denotant: quare id certum videtur, eos à sanctissimis Prophetis Elia, & Eliseo originem ducere, idque in primis probo ex Genebrardo viro grauissimo lib. 1. Chronolog. anno Mundi 3272. Eliseus, (ait) construxit cellas Prophetis in Hiericuntis solitudine: inde manauit institutum, & loci Religio ad posteros, fuitq; desertum hoc vsque Engaddi ab Essenis habitatum, hominibus continentia incredibilis.* Eodemq; loco habitasse Essenos, nempe in desertis Hierico, Plinius, & Solinus, vt supra, senserunt, & quamuis Genebrardus expressè non affirmet, Essenos ab Eliseo Propheta immediatè in monastica disciplina fuisse institutos, clarè tamen docet, ab ipso, siue à prophetica sua familia ortos fuisse; idq; colligitur apertè ex Nicephoro *lib. 2. Ecclesiastica historia cap. 15.* qui de Essenis disserens: *Eos, ait, vitam propheticaam flagranti, atque feruenti fide meditari, atque amulari. Quæ est igitur hæc prophetica vita, nisi ea, quam Elias, & Eliseus, Filijq; prophetarum coluere? in huius vero rei confirmationem argumento vtar in hac materia validissimo. Nam Esseni de quibus Philo, & Iosephus, vt infra dicemus, plura admiratione digna scripserunt: fuerunt à D. Marco in Ægypto legibus, & institutionibus Euangelicis imbuti, alijsque Canonibus, & obseruantijs monasticis instructi, vt post Nicephorum, & Eusebium lib. 2. cap. 15. & 16. & Hieronymum de scriptoribus Ecclesiasticis in Marcum,* *com.*

*Idem.**Genebrard.**Idem.**Idem.**Niceph.**Philo.**Iosephus.**Niceph.**Euseb.**com.*

Niceph.

communis tenet Catholicorum sententia, qui etiam censent, ab his *Marci* discipulis Christianorum Monachorum postea in Ægypto, & Palæstina agmina descendisse, ut & *Nicephorus* cap. 15. & expressius cap. 16. illis verbis significauit: Cum ad hodiernum vsque diem, non apud alios quàm apud nostros homines, regulas tales, viuendiq; mores conseruari compertum sit, & libr. 8. cap. 39. prope finem. Equidem ab illis Ægyptijs tantopere hoc viuendi genus inualuisse conijcio. quæ ferè verba habentur

*Sozomen.**Euseb.**Cassian.*

apud *Sozomenum* lib. 1. cap. 11. & *Eusebium* lib. 2. cap. 15. & 16. erudite etiam *Cassianus* lib. 2. cap. 5. id demonstrauit, dicens: Nam cum in primordijs fidei pauci quidem, sed probatissimi Monachorum nomine censerentur, qui à beata memoria *Euangelista* *Marco* normam suscepere viuendi, &c. & infra: Ea igitur tempestate cum Ecclesia illius primitiua perfectio penes successores suos adhuc recenti memoria inuiolata duraret. quibus manifestè ostendit disciplinam à *B. Marco*, primis illis *Euangelicis* Monachis traditam, vsque ad sua tempora perdurasse, idque & fortè expressius in præfatione ad *Castorem* prope finem indicauit, dicens: Secundum eam, quam vidimus Monasteriorum regulam, per Ægyptum, & Palæstinam antiquitus fundatorum vel adijciam, vel recidam: nequaquam credens rationabilius quidquam, vel perfectius constitutionem nouellam in occidentis Galliarum partibus reperiri potuisse, quam illa sine instituta, quibus ab exordio prædicationis Apostolica à sanctis, & spiritualibus Patribus fundata Monasteria ad nos vsque perdurant. Hactenus *Cassianus*. Placet igitur *Cassiano*, *Eusebio*, *Nicephoro*, & alijs Ægypti Monachos in professione, *Essenis*, hoc est discipulis *B. Marci* successisse.

*Idem.**Idem.*

Porro argumentum, (ut ad propositum redemus,) hac ratione formare licebit, *Cassianus* lib. 1. de institutis renunciantium, ferè per totum, Monachos Ægypti, & Palæstinæ ab *Elia*, & *Eliseo*, *Elijæ* Prophete

Prophetarum originem ducere, sæpe docet, ac re-
 petit, cui subscribunt Nicephorus *lib. 8. cap. 39.* *Niceph.*
 Sozomenus *lib. 1. cap. 11.* & Hieronymus ad Rusti- *Sozomen.*
 cum, & Paulinum, ergo si Ægyptij Ascetæ, siue *Hieron.*
 Monachi ab *Elia*, & *Elisao* ortum habuerunt, & hi
 præterea ab *Essenis* disciplinam suscepere viuendi,
 eorumq; successores extiterunt, necessario faten-
 dum erit, *Essenos* etiam ab *Elia*, & *Elisao*, siue *Filijs*
Prophetarum, eorum successoribus promanasse:
 quod præterea demonstrat nominis Ethymologia;
 nam licet demus *Essenos* à vitæ sanctitate esse nun-
 cupatos, quod voluit Chrysofomus *homilia 44.* in *Chrysof.*
 Acta Apostolorum, idque Philo in libro, cuius titu- *Philo.*
 lus est, *quod liber sit probus*: apertè significat, tamen
 si nominis Ethymologia attentè consideretur, *Es-*
senos, siue *Esseos*, vt alij volunt, ab *Elisao* potius di-
 ctos, quasi *Elisenos*, verius apparet, quæ denomina-
 tio placuit etiam doctissimo Henrico Enriquez,
 nostri temporis authori graui, ac perdocto in se-
 cundo Tomo *lib. 12. cap. 5.* in Glossa littera B.

CAPVT X.

*Refelluntur illi, qui ex certis S. Scriptura locis perpa-
 ram intellectis durationem huius Ordinis
 Carmelitani conantur euertere.*

Decimam obiectionem vt conuellam, præ-
 supponere oportet, inter alia pleraq; magni
 momenti priuilegia, quibus B. Virgo sa-
 crum Carmelitarum Ordinem cohonestauit, illud
 singulare esse, quod ex ipsius DEIPARÆ cœlesti
 oraculo Ordo hic in finem Mundi duraturus sit:
 etenim Philippus Macerius, & Ioannes Fauentinus *Philippus,*
 in *vita S. Petri Thoma* huius Religionis obseruan- *Macer.*
 tissimi Professoris, affirmant, quod, illo à Beatissi- *Ioan. Fa-*
 ma Virgine postulante, vt suum conseruaret Ordi- *uentinus,*
 nem, Marianum oraculum responderit: *Vsque in fi-*
nem Mundi, Petre, Religio Carmelitarum perman-
bit.